

Samklasser.

Styrelserna framhöll i sitt yttrande över skolkommissionens förslag om folkskolans disciplinmedel att samklasser från skoldisciplinär synpunkt är bättre än gossklasser. Denna uppfattning finner stöd i den av de sakkunniga gjorda undersökningen. Sammanställningen av antalet störningsarter i olika klasstyper i procentuellt förhållande till antalet störande elever inom varje klasstypsgrupp visar att det största antalet störningar förekommer i gossklasserna, där antalet kulminerar med 6, det minsta i samklasserna med 3. I flickklasserna är motsvarande antal 4.

Styrelserna anser att myndigheterna genom författningsbestämmelser eller anvisningar bör medverka till att samklasser inrättas där förhållandena så medger. En dylik åtgärd kan omedelbart bidra till skapande av en från skoldisciplinär synpunkt bättre skolmiljö. Styrelserna önskar i detta sammanhang hänvisa till 1940 års skolutredning, som i sitt betänkande om flickskolan tagit upp samundervisningsproblemet. I sin sammanfattning om samundervisningen konstaterar utredningen bl.a. att samundervisningen praktiskt bevisat sin användbarhet inte endast på skolans lågstadium, där dess lämplighet överhuvudtaget knappast varit föremål för diskussion, utan även på mellan- och högstadiet. För lärjungarnas sociala fostran har denna form av undervisning i varje fall i de högre klasserna visat sig vara av obestriddigt värde. Från samskolor omvittnas mycket allmänt att den på realskolans högstadium lett till ett sunt och gott kamratskap. Dessutom intygas enstämmigt att samundervisningen varit gagnelig för de manliga lärjungarnas fostran till hyfsning och städat uppträdande. Tillika har den underlättat disciplinen, detta med hänsyn till de kvinnliga lärjungarnas större foglighet och villighet att underordna sig skollevets krav.